

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0161/2008

18.4.2008

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy
(COM(2006)0403 – C6-0254/2006 – 2006/0142(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Henrik Lax

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by
odrzuć lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	42
PROCEDURA	47

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy
(COM(2006)0403 – C6-0254/2006 – 2006/0142(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0403),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 62 ust. 2 litera (a) i (b) punkt (ii) traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0254/2006),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0161/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Punkt 5 a preambuły (nowy)

(5a) Państwa członkowskie powinny zapewnić wszystkim wnioskodawcom możliwie największą pomoc w celu ułatwienia procedury składania wniosku wizowego. Należy zwrócić szczególną uwagę na wnioskodawców, których miejsce zamieszkania znajduje się w znacznej odległości od misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego, który rozpatruje ich wniosek. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny odpowiedzialnego państwa

członkowskiego powinien starać się zapewnić uproszczone procedury dla jak największej liczby wnioskujących.

Uzasadnienie

Punkt preambuły ma na celu wprowadzenie nowych sposobów na ułatwienie polityki wizowej w stosunku do wnioskodawców, nie rezygnując z istniejącej procedury określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego.

Poprawka kompromisowa 2 Punkt 8 preambuły

(8) Umowy dwustronne zawarte pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi, służące ułatwieniu procesu rozpatrywania wniosków wizowych dotyczących wiz krótkoterminowych mogą dopuszczać odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia.

(8) Umowy dwustronne zawarte pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi, służące ułatwieniu procesu rozpatrywania wniosków wizowych dotyczących wiz krótkoterminowych ***oraz wzmocnieniu demokracji i społeczeństwa obywatelskiego*** mogą dopuszczać odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia. ***Ułatwienia wizowe mogą obejmować między innymi redukcję lub zwolnienie z kosztów wystawienia wizy, usprawnienie niektórych etapów procedury wizowej, zwolnienie z wykorzystywania danych biometrycznych oraz częstsze wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności. Komisja dostarcza Parlamentowi Europejskiemu na wczesnym etapie jasnych informacji dotyczących omawianych umów dwustronnych.***

Poprawka 3 Punkt 10 preambuły

(10) Państwa członkowskie winny zapewniać ***zadowalającą*** jakość świadczonych usług i stosować wzorcowe praktyki administracyjne. W tym celu państwa winny przewidzieć odpowiednią liczbę wykwalifikowanych pracowników oraz wystarczające środki finansowe.

(10) Państwa członkowskie winny zapewniać ***wysoką*** jakość świadczonych usług i ***ich ukierunkowanie na wnioskodawców*** oraz stosować wzorcowe praktyki administracyjne. W tym celu państwa winny przewidzieć odpowiednią liczbę wykwalifikowanych pracowników oraz wystarczające środki finansowe.

Poprawka 4
Punkt 10 a preambuły (nowy)

(10a) Państwa członkowskie powinny zachęcać wszystkie jednostki handlowe zaangażowane w świadczenie usług związanych bezpośrednio lub pośrednio z wnioskami wizowymi do poważnego rozpatrzenia potrzeb wnioskodawcy. Państwa członkowskie i jednostki handlowe powinny zagwarantować, że wszelkie wymogi nałożone na wnioskodawców są proporcjonalne i obiektywne.

Poprawka 5
Punkt 11 preambuły

(11) Wprowadzenie identyfikatorów biometrycznych jest ważnym krokiem na drodze do wykorzystania nowych elementów, które zapewniają ściślejsze powiązanie między posiadaczem wizy a paszportem i pozwalają uniknąć ryzyka podania fałszywej tożsamości. W związku z tym osobiste stawiennictwo osoby ubiegającej się o wizę – przynajmniej w przypadku pierwszego wniosku – powinno być jednym z podstawowych warunków wydania wizy, gdyż umożliwia pobranie identyfikatorów biometrycznych i ich rejestrację w systemie informacji wizowej (VIS), a osobom ubiegającym się o wizę po raz pierwszy nie powinno zezwalać się na składanie wniosków poprzez pośredniczące podmioty komercyjne, takie jak biura podróży.

(11) Identyfikatory biometryczne ustanawiają ściślejsze powiązanie między posiadaczem wizy a paszportem i pozwalają uniknąć ryzyka podania fałszywej tożsamości.

Uzasadnienie

Sprawozdawca chciałby uniknąć umieszczenia w rezolucji stwierdzenia absolutnego, ponieważ na przykład w umowach dwustronnych możliwe jest zniesienie stosowania identyfikatorów biometrycznych.

Poprawka 6
Punkt 11 a preambuły (nowy)

(11a) Szczegółowe wytyczne dotyczące wdrażanie niniejszego rozporządzenia i kwestii lokalnej współpracy urzędów konsularnych powinny zawierać zalecenia i sugestie w kwestii sposobu korzystania z nowych technologii, takich jak Internet, wideo konferencje dla przeprowadzania rozmów na odległość itp. oraz ich używania w celu ułatwienia procedury składania wniosku wizowego wszystkim wnioskodawcom.

Uzasadnienie

Istotne jest zapewnienie spójności i bieżącej oceny ważnych kwestii związanych ze wspólnotową polityką wizową, takich jak Internet i korzystanie z nowych technologii.

Poprawka 7 Punkt 13 preambuły

(13) Osoba ubiegająca się o wizę winna stawić się osobiście w celu dokonania pierwszej rejestracji identyfikatorów biometrycznych. Aby ułatwić procedurę składania kolejnych wniosków wizowych, powinna istnieć możliwość kopiowania danych biometrycznych dołączonych do pierwszego wniosku wizowego przez okres **48 miesięcy**, odpowiadający długości okresu przechowywania danych określonej w rozporządzeniu w sprawie VIS. Po upływie tego okresu powinno się ponownie pobrać identyfikatory biometryczne.

(13) Osobom ubiegającym się o wizę po raz pierwszy nie powinno się zezwalać na składanie wniosków przez pośredniczące podmioty komercyjne, takie jak biura podróży. Osoba ubiegająca się o wizę winna stawić się osobiście w celu dokonania pierwszej rejestracji identyfikatorów biometrycznych. Aby ułatwić procedurę składania kolejnych wniosków wizowych, powinna istnieć możliwość kopiowania danych biometrycznych dołączonych do pierwszego wniosku wizowego przez okres **59 miesięcy**, odpowiadający długości okresu przechowywania danych określonej w rozporządzeniu w sprawie VIS. Po upływie tego okresu powinno się ponownie pobrać identyfikatory biometryczne.

Poprawka 8 Punkt 15 a preambuły (nowy)

(15a) Ponieważ część tych środków ma znaczenie ogólne i służy zmianie innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia lub jego uzupełnieniu,

między innymi poprzez uzupełnienie do o elementy inne niż istotne, środki te należy przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

Uzasadnienie

Decyzja 1999/468/WE została zmieniona decyzją 2006/512/WE, która wprowadziła procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą w odniesieniu do środków o zakresie ogólnym mającym na celu zmianę drugorzędnych elementów aktu podstawowego przyjętego zgodnie z procedurą współdecyzji, o której mowa w art. 251 Traktatu, w tym poprzez skreślenie części tych elementów lub dodanie do nich nowych elementów drugorzędnych. W miarę potrzeby należy ją zatem stosować w tekście niniejszego rozporządzenia. Patrz także poprawki 53, 55 i 56.

Poprawka 9 Artykuł 4 ustęp 2

*2. W drodze odstępstwa od ust. 1 obywatele państw trzecich **przebywający legalnie w państwie trzecim innym niż ich kraj stałego pobytu** mogą składać wnioski w tym państwie. **Osoby takie muszą uzasadnić złożenie wniosku w tym państwie i nie może istnieć żadna wątpliwość co do ich zamiaru powrotu do kraju stałego pobytu.***

*2. W drodze odstępstwa od ust. 1 obywatele państw trzecich **w uzasadnionych i wyjątkowych przypadkach (np. ze względów humanitarnych)** mogą złożyć wniosek o wizę w innym państwie trzecim.*

Uzasadnienie

Nie od prawa danego państwa trzeciego powinno zależeć, czy wnioskodawcę starającego się o wizę np. ze względów humanitarnych uważa się tam za osiadłego zgodnie z prawem, czy też nie. Konsulat państwa członkowskiego powinien w każdym razie mieć możliwość wystawienia takiej wizy.

Poprawka 10 Artykuł 4 ustęp 2 drugi akapit

*W takim przypadku **można zasięgnąć opinii misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego w kraju stałego pobytu wnioskodawcy lub władz centralnych państwa członkowskiego wydającego wizę.***

*W takim przypadku, **przed wydaniem wizy, należy z reguły uzyskać zgodę misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego właściwego dla kraju stałego pobytu wnioskodawcy.***

Uzasadnienie

Konsultacje powinny być regułą, a nie wyjątkiem, ponieważ misja dyplomatyczna lub urząd konsularny w kraju stałego pobytu potrafi zazwyczaj ocenić gotowość wnioskodawców do powrotu z danego kraju i zna lokalną sytuację, dzięki czemu jest w stanie lepiej ocenić wnioski.

Poprawka 11

Artykuł 4 ustęp 2 a (nowy)

2a. Wielokrotną wizę wjazdową wydaje się jedynie w kraju stałego pobytu osoby ubiegającej się o wizę, chyba że wykaże ona, że konieczne jest odstępstwo od tej zasady. W takich wyjątkowych przypadkach wiza może również zostać wydana w innym państwie trzecim, za uprzednią zgodą właściwej misji dyplomatycznej lub właściwego urzędu konsularnego w kraju stałego pobytu wnioskodawcy.

Poprawka 12

Artykuł 5 ustęp 1 akapit 1 litera a)

a) misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, ***na którego terytorium znajduje się miejsce będące głównym lub jedynym celem wizyty, lub***

a) misja dyplomatyczna lub urząd konsularny ***jedynego docelowego*** państwa członkowskiego ***lub – jeżeli celem wizyty jest kilka państw członkowskich – misja dyplomatyczna lub urząd konsularny jednego z docelowych państw członkowskich. Tranzytu w obrębie lotniska nie uznaje się za wizytę, ani za powód złożenia wniosku wizowego w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym państwa członkowskiego, na którego terytorium tranzyt ten ma miejsce; lub***

Poprawka 13

Artykuł 5 ustęp 1 akapit 1 litera b)

b) ***jeżeli nie można określić państwa członkowskiego będącego miejscem docelowym, misja dyplomatyczna lub***

b) misja dyplomatyczna lub urząd konsularny ***innego*** państwa członkowskiego ***reprezentującego***

urząd konsularny państwa członkowskiego, którego granicę zewnętrzną zamierza przekroczyć osoba ubiegająca się o wizę w celu wjazdu na terytorium państw członkowskich.

docelowe państwo członkowskie lub jedno z docelowych państw członkowskich zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2a lub 2b.

Poprawka 14
Artykuł 5 ustęp 1 akapit drugi

W przypadku ubiegania się o wielokrotną wizę wjazdową za rozpatrzenie wniosku wizowego odpowiada państwo członkowskie będące najczęstszym miejscem docelowym. Takie wizy wydaje się jedynie w kraju stałego pobytu wnioskodawcy.

skreślony

Poprawka 15
Artykuł 7 ustęp 2 a (nowy)

2a. Państwa członkowskie, które nie posiadają swojego przedstawicielstwa w państwie trzecim, zawierają umowy o reprezentowaniu z innymi państwami członkowskimi, które posiadają misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne w tym państwie.

Poprawka 16
Artykuł 7 ustęp 2 b (nowy)

2b. Z myślą o zagwarantowaniu, aby słaba infrastruktura transportowa lub znaczne odległości w danym regionie lub na danym obszarze geograficznym nie stanowiły zbyt dużej uciążliwości w dotarciu do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego dla osób ubiegających się o wizę, państwa członkowskie, które nie posiadają swojego przedstawicielstwa w tym regionie lub na tym obszarze, zawierają umowy o reprezentowaniu z innymi państwami członkowskimi, które

posiadają misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne w tym regionie lub na tym obszarze.

W ramach lokalnej współpracy konsularnej dla każdego kraju przyjmującego sporządza się wytyczne określające, czy podróż do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego byłaby zbyt uciążliwa. Wytyczne te uwzględniają m.in. odległości i infrastrukturę transportową; są one także udostępniane publicznie.

Poprawka 17
Artykuł 7 ustęp 3

3. Reprezentowane państwo członkowskie informuje Komisję o nowych umowach o reprezentowaniu państw lub ich wygaśnięciu **najpóźniej** trzy miesiące przed wejściem w życie lub wygaśnięciem umowy.

3. Reprezentowane państwo członkowskie informuje Komisję o nowych umowach o reprezentowaniu państw lub ich wygaśnięciu **w miarę możliwości** trzy miesiące przed wejściem w życie lub wygaśnięciem umowy.

Uzasadnienie

Zarówno w interesie państw członkowskich, jak i w interesie wnioskodawców konieczne może się również okazać podjęcie ustaleń dotyczących reprezentowania w krótszym terminie.

Poprawka 18
Artykuł 8 ustęp 2

2. Zasięgnięcie opinii odbywa się bez uszczerbku dla terminów rozpatrywania wniosków wizowych określonych w art. 20 ust. 1.

2. Zasięgnięcie opinii odbywa się bez uszczerbku dla terminów rozpatrywania wniosków wizowych określonych w art. 20 ust. 1. ***W wyjątkowych przypadkach terminy te mogą zostać przedłużone w świetle informacji otrzymanych w wyniku zasięgnięcia opinii, tak aby możliwe było uzyskanie dalszych informacji.***

Poprawka 19
Artykuł 9 ustęp 2

2. Władze centralne, do których zwrócono

2. Władze centralne, do których zwrócono

się o opinię, odpowiadają w ciągu **trzech** dni od daty otrzymania wniosku. Brak terminowej odpowiedzi ze strony władz, do których zwrócono się o opinię, jest uznawany za wyrażenie zgody na to, aby władze centralne zasięgające opinii zezwoliły swojej misji dyplomatycznej lub urzędowi konsularnemu na wydanie wizy.

się o opinię, odpowiadają w ciągu **pięciu** dni *roboczych* od daty otrzymania wniosku. Brak terminowej odpowiedzi ze strony władz, do których zwrócono się o opinię, jest uznawany za wyrażenie zgody na to, aby władze centralne zasięgające opinii zezwoliły swojej misji dyplomatycznej lub urzędowi konsularnemu na wydanie wizy.

Poprawka 20
Artykuł 10 ustęp 1

1. Wniosek należy złożyć najpóźniej **trzy miesiące** przed rozpoczęciem planowanej wizyty.

1. Wniosek należy złożyć najpóźniej **sześć miesięcy** przed rozpoczęciem planowanej wizyty.

Uzasadnienie

Jest ważne, aby umożliwić wcześniejsze składanie wniosku, jako że np. duże grupy lub turyści zazwyczaj rozpoczynają planowanie podróży z wyprzedzeniem.

Poprawka 21
Artykuł 10 ustęp 2

2. Osoby ubiegające się o wizę mogą zostać zobowiązane do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Termin spotkania można uzgodnić bezpośrednio z pracownikami misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego lub w stosownych przypadkach poprzez pośrednika. Spotkanie ma miejsce przed upływem dwóch tygodni.

2. Osoby ubiegające się o wizę mogą zostać zobowiązane do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Termin spotkania można uzgodnić bezpośrednio z pracownikami misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego lub w stosownych przypadkach poprzez pośrednika. Spotkanie ma miejsce **z reguły** przed upływem dwóch tygodni.

Poprawka 22
Artykuł 11

Artykuł 11

Pobieranie danych biometrycznych

1. Państwa członkowskie pobierają od osób ubiegających się o wizę dane biometryczne obejmujące obraz twarzy i dziesięć

Artykuł 11

Pobieranie danych biometrycznych

Przepisy te są określone w akcie prawnym przyjętym zgodnie z art. 251 traktatu.

odcisków palców zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

Każdy wnioskodawca jest zobowiązany stawić się osobiście w celu złożenia pierwszego wniosku wizowego. Wówczas pobrane zostaną następujące identyfikatory biometryczne:

a) fotografia, zeskanowana lub zrobiona w chwili składania wniosku oraz

b) dziesięć odcisków palców pobranych na płaskiej powierzchni i przetworzonych na informację cyfrową.

2. Przy kolejnych wnioskach dane biometryczne są kopiowane z pierwszego wniosku, jeżeli zostały pobrane nie wcześniej niż przed 48 miesiącami. Po upływie tego okresu wszelkie kolejne wnioski wizowe traktowane będą jako „pierwszy wniosek”.

3. Wymogi techniczne dotyczące fotografii i odcisków palców są zgodne z międzynarodowymi normami określonymi w części pierwszej (paszporty) dokumentu nr 9303 Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO), 6. wydanie¹.

4. Dane biometryczne są pobierane przez wykwalifikowanych i posiadających odpowiednie uprawnienia pracowników misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego albo, pod ich nadzorem, przez pracowników zewnętrznego dostawcy usług, o którym mowa w art. 37 lit. c).

Dane wprowadzane są do systemu informacji wizowej (VIS) jedynie przez upoważnionych do tego pracowników służb konsularnych zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5, art. 6 ust. 5 i 6 rozporządzenia w sprawie VIS.

¹ Wymogi techniczne są takie same, jak w przypadku paszportów wydawanych przez państwa członkowskie ich obywatelom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2252/2004.

5. Z obowiązku pobierania odcisków palców zwolnione są następujące kategorie osób ubiegających się o wizę:

a) dzieci poniżej 6. roku życia;

b) osoby, od których pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe. Jeżeli jednak możliwe jest pobranie mniej niż dziesięciu odcisków palców, należy je pobrać.

Państwa członkowskie mogą ustanowić odstępstwa od wymogu pobierania danych biometrycznych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych/urzędowych i specjalnych.

W każdym z tych przypadków w systemie VIS należy dokonać adnotacji „nie dotyczy”.

Poprawka 23
Artykuł 11 a (nowy)

Artykuł 11a

Osobiste stawienie się

1. Wnioskodawca musi uwiarygodnić w misji dyplomatycznej lub w urzędzie konsularnym spełnienie warunków wydania wizy podczas osobistej rozmowy. Zwolnienie z obowiązku osobistego stawienia się w przedstawicielstwie zagranicznym jest możliwe tylko w przypadkach określonych w ust. 2 oraz w art. 40. Powyższe przepisy nie naruszają art. 18 ust. 2.

2. Jeżeli nie ma wątpliwości co do rzetelności wnioskodawcy, w pojedynczych przypadkach możliwe jest zwolnienie z obowiązku osobistego stawienia się. Warunkiem takiego zwolnienia jest gwarancja wnioskodawcy, wynikająca z jego osobistej postawy, znanej pracownikom misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego, że nie stanowi on

ryzyka w odniesieniu do gotowości do powrotu, wystarczających środków na utrzymanie i legalności celu pobytu.

Uzasadnienie

Zasada osobistego stawienia się powinna zostać utrzymana jako zasadniczy element procedury wizowej, gdyż w przeciwnym razie zrezygnowano by z ważnego instrumentu kontroli. Zrezygnowanie z obowiązku osobistego stawienia się lub wprowadzenie go w sytuacjach wyjątkowych (art. 18 ust. 2) oznacza w porównaniu z obowiązującymi wspólnymi instrukcjami konsularnymi odwrócenie dotychczasowych proporcji w odniesieniu do zasad i wyjątków. W przypadku utrzymania obowiązku osobistego stawienia się konieczne jest umożliwienie wyjątkowego traktowania podróżnych, którzy dowiedli, że można im zaufać.

Poprawka 24
Artykuł 12 ustęp 1 litera b)

[Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej.]

Poprawka 25
Artykuł 14 ustęp 1 część wprowadzająca

1. Osoba ubiegająca się o wizę **przedstawia** następujące dokumenty:

1. Osoba ubiegająca się o wizę **dostarcza** następujące dokumenty:

Uzasadnienie

Słowo „dostarcza” dokładniej opisuje czynność wnioskodawcy.

Poprawka26
Artykuł 14 ustęp 1 akapit 2 a (nowy)

Jeżeli osoba ubiegająca się o wizę może udowodnić, że dysponuje środkami wystarczającymi na utrzymanie i zakwaterowanie na terytorium państwa członkowskiego lub państw członkowskich, które zamierza odwiedzić, nie podlega obowiązkowi przedstawienia dokumentów dotyczących zakwaterowania lub zaproszenia przed złożeniem wniosku o

wizę.
Wnioskodawcy są informowani, że to odstępstwo nie stanowi uszczerbku dla spoczywającego na nich obowiązku przedłożenia takich dokumentów na żądanie na zewnętrznej granicy UE.

Poprawka 27
Artykuł 14 ustęp 3 a (nowy)

3a. Jeżeli misja dyplomatyczna lub urząd konsularny wymaga tłumaczenia dokumentów uzupełniających, wnioskodawca ma prawo dostarczyć je w języku(-ach) urzędowym(-ych) kraju przyjmującego albo w języku angielskim, francuskim lub niemieckim.

Poprawka 28
Artykuł 15 ustęp 3 akapit pierwszy

3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna suma ubezpieczenia wynosi **30 000** EUR.

3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna suma ubezpieczenia wynosi **20 000** EUR.

Uzasadnienie

Posiadanie ubezpieczenia na minimalną kwotę 30 000 EUR jest nadmiernym wymogiem. Minimalna suma ubezpieczenia wynosząca 20 000 EUR wystarcza na pokrycie wydatków, mogących wyniknąć w związku z repatriacją z powodów medycznych, pilną pomocą medyczną i/lub nagłym leczeniem szpitalnym.

Poprawka 29
Artykuł 15 ustęp 4

4. Osoby ubiegające się o wizę zasadniczo ubezpieczają się w swoim kraju stałego pobytu. Jeżeli nie jest to możliwe, **powinny postarać się uzyskać ubezpieczenie w jakimkolwiek** innym kraju.

4. Osoby ubiegające się o wizę zasadniczo ubezpieczają się w swoim kraju stałego pobytu. Jeżeli nie jest to możliwe, **ubezpieczenie należy zawrzeć w** innym kraju.

Uzasadnienie

Wyjaśnienie. Posiadanie ubezpieczenia stanowi warunek. Samo podjęcie starań w tym kierunku nie wystarczy.

Poprawka 30 Artykuł 15 ustęp 10 a (nowy)

10a. Misje dyplomatyczne lub konsulaty akceptują takie podróże ubezpieczenia medyczne tylko wówczas, gdy dane towarzystwo ubezpieczeniowe zezwala wnioskodawcy na anulowanie ubezpieczenia bez dodatkowych kosztów w przypadku odmowy wydania wizy.

Uzasadnienie

W przypadku odmowy wnioskodawca powinien mieć możliwość anulowania niepotrzebnego ubezpieczenia bez dodatkowych kosztów.

Poprawka 31 Artykuł 16 ustęp 1

1. Składając wniosek wizowy, osoby ubiegające się o wizę uiszczają opłatę manipulacyjną ***na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z rozpatrzeniem wniosku wizowego***. Opłatę należy uiścić w EUR lub walucie krajowej państwa trzeciego, w którym złożono wniosek; opłata nie podlega zwrotowi.

1. Składając wniosek wizowy, osoby ubiegające się o wizę uiszczają opłatę manipulacyjną ***w wysokości 35 EUR***. Opłatę należy uiścić w EUR lub walucie krajowej państwa trzeciego, w którym złożono wniosek; opłata nie podlega zwrotowi.

Uzasadnienie

The new visa fee of 60 EUR hurts the image of the European Union since this is perceived as contradictory to the frequently voiced declarations of friendly relations with third countries. Furthermore real visa costs are higher than the visa fee, costs of travel medical insurances, as well as costs of all necessary activities to get a visa.

The European Union can also not in this context be compared to the United States, which is geographically distant. The European Union has common borders to the countries from which the European Union is receiving most of its tourists and visitors. For the EU it is thus of importance to have a relatively low and proportionate fee on visas.

Poprawka 32
Artykuł 16 ustęp 4 litera a)

a) dzieci **poniżej 6.** roku życia;

a) dzieci **do 12.** roku życia;

Uzasadnienie

Zazwyczaj dzieci podróżują z rodzicami. Jeżeli rodzina pokrywa osobną opłatę wizową dla każdego dziecka, całkowity koszt wniosku staje się nieproporcjonalnie wysoki.

Poprawka 33
Artykuł 16 ustęp 4 litera b a) (nowa)

***ba) uczestnicy programów wymiany
studenckiej;***

Poprawka 34
Artykuł 16 ustęp 4 litera c a) (nowa)

***ca) uczestnicy wydarzeń sportowych,
kulturalnych lub społeczno-obywatelskich
o charakterze niedochodowym, mający nie
więcej niż 25 lat;***

Poprawka 35
Artykuł 16 ustęp 4 litera c b) (nowa)

***cb) osoby poświadczające konieczność
podrózowania z powodów humanitarnych,
m.in. w przypadku, gdy ich życie jest
zagrożone, a kraj ich stałego pobytu nie
jest w stanie zapewnić niezbędnego
leczenia, oraz osoby im towarzyszące.***

Poprawka 36
Artykuł 16 ustęp 4 a) (nowy)

***4a. Nie naruszając przepisów ust. 4 lit. a),
od rodzin podróżujących z więcej niż
dwójką dzieci nie pobiera się opłaty
manipulacyjnej od więcej niż dwojga
dzieci.***

Poprawka 37
Artykuł 16 ustęp 4 b (nowy)

4b. W przypadku kolejnych wniosków składanych w okresie, o którym mowa w art. 11, opłata manipulacyjna stanowi połowę opłaty zwykłej.

Poprawka 38
Artykuł 16 ustęp 5

5. W indywidualnych przypadkach opłata może być zniesiona lub obniżona zgodnie z prawem krajowym, jeżeli służy to promowaniu kultury oraz interesów w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju, innych obszarów kluczowych dla interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.

5. W indywidualnych przypadkach można zwolnić z opłaty lub obniżyć jej wysokość zgodnie z prawem krajowym, jeżeli służy to propagowaniu interesów kulturalnych ***i sportowych***, jak również interesów w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki rozwoju lub innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ma na celu ułatwienie podróży zagranicznych osobom zaangażowanym w działalność sportową.

Poprawka 39
Artykuł 16 ustęp 8

8. Opłata ***ulega*** podwojeniu w przypadku złożenia wniosku w terminie trzech dni przed wyjazdem lub krótszym bez uzasadnienia.

8. Opłata ***może ulec*** podwojeniu w przypadku złożenia wniosku w terminie trzech dni przed wyjazdem lub krótszym bez uzasadnienia, ***chyba że istnieją okoliczności łagodzące.***

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu wprowadzenie pewnej elastyczności zarówno dla wnioskodawców, jak i służb konsularnych w przypadku złożenia wniosku o wizę na krótko przed wyjazdem.

Poprawka 40
Artykuł 18 ustęp 2 litera a) (nowa)

a) W razie konieczności wezwania wnioskodawcy na rozmowę decyzja w sprawie wniosku jest podejmowana w drodze procedury uproszczonej, jeżeli podróż z miejsca stałego pobytu wnioskodawcy do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego byłaby zbyt uciążliwa zgodnie z wytycznymi, o których mowa w art. 7 ust. 2b.

Poprawka 41

Artykuł 18 ustęp 2 litera b) (nowa)

b) W niektórych przypadkach można zezwolić na rozmowy telefoniczne i połączenia wideo, m.in. jeżeli wnioskodawca nie dopuścił się naruszenia prawa wizowego zgodnie z art. 42c lub jeżeli podróż z miejsca stałego pobytu wnioskodawcy do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego byłaby zbyt uciążliwa zgodnie z wytycznymi, o których mowa w art. 7 ust. 2b.

Poprawka 42

Artykuł 18 ustęp 4 litera b)

b) czy osoba ta nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregoś państwa członkowskiego, poprzez weryfikację w systemie SIS i krajowych bazach danych;

b) czy osoba ta nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregoś państwa członkowskiego, poprzez weryfikację w systemie SIS i – **gdy zezwala na to prawo krajowe** – krajowych bazach danych;

Poprawka 43

Artykuł 20 ustęp 3 akapit 1 i akapit 2 część wprowadzająca

3. **Wielokrotne** wizy wjazdowe, uprawniające posiadacza do kilku wjazdów, trzymiesięcznych pobytów lub kilku tranzytów w ciągu dowolnego

3. **Misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne wydają wielokrotne** wizy wjazdowe, uprawniające posiadacza do kilku wjazdów, trzymiesięcznych pobytów

półrocza *mogą być ważne* maksymalnie *na okres* 5 lat.

Następujące kryteria mają szczególne znaczenie przy podejmowaniu decyzji o wydaniu *takich* wiz:

lub kilku tranzytów w ciągu dowolnego półrocza, *o ważności 12 miesięcy, jeżeli wniosek został zatwierdzony.*

W odpowiednio uzasadnionych przypadkach można wydać wielokrotną wizę wjazdową o ważności dłuższej niż 12 miesięcy – maksymalnie do 5 lat.

W odpowiednio uzasadnionych przypadkach, jeżeli wydanie wielokrotnej wizy wjazdowej jest niewłaściwe, można wydać wizę jednokrotnego wjazdu o ważności 6 miesięcy.

Następujące kryteria mają szczególne znaczenie przy podejmowaniu decyzji o wydaniu *wielokrotnych wiz wjazdowych o ważności dłuższej niż 12 miesięcy:*

Poprawka 44

Artykuł 20 ustęp 3 akapit 2 litera a)

a) konieczność odbywania częstych i/lub regularnych podróży przez osobę ubiegającą się o wizę w związku z jej sytuacją zawodową lub rodzinną; dotyczy to przedsiębiorców, urzędników służby cywilnej mających stałe i oficjalne kontakty z państwami członkowskimi i instytucjami wspólnotowymi, członków rodziny obywateli Unii, członków rodziny obywateli państw trzecich zamieszkałych w państwach członkowskich, marynarzy;

a) konieczność odbywania częstych i/lub regularnych podróży przez osobę ubiegającą się o wizę w związku z jej sytuacją zawodową lub rodzinną; dotyczy to przedsiębiorców, urzędników służby cywilnej mających stałe i oficjalne kontakty z państwami członkowskimi i instytucjami wspólnotowymi, członków rodziny obywateli Unii, członków rodziny obywateli państw trzecich zamieszkałych w państwach członkowskich, marynarzy, *zawodowych kierowców regularnie przekraczających granice oraz uczestników programów wymiany i innych rodzajów stałej działalności społeczeństwa obywatelskiego;*

Poprawka 45

Artykuł 21 ustęp 2

2. Władze centralne państwa członkowskiego, którego misja

2. Władze centralne państwa członkowskiego, którego misja

dypłomatyczna lub urząd konsularny wydały wize o ograniczonej ważności terytorialnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 akapicie pierwszym lit. a) i b), bezzwłocznie przekazują stosowne informacje władzom centralnym innych państw członkowskich.

dypłomatyczna lub urząd konsularny wydały wize o ograniczonej ważności terytorialnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 akapicie pierwszym lit. a) i b), bezzwłocznie przekazują stosowne informacje władzom centralnym innych państw członkowskich. **Jeżeli w przypadku, o którym mowa w lit. b) pierwszego akapitu ust. 1, państwo członkowskie, którego opinii zasięgnięto w ramach procedury zasięgania opinii, wyraziło sprzeciw, władzom centralnym państwa członkowskiego, którego opinii zasięgnięto, przekazuje się stosowne informacje w odpowiednim czasie przed wydaniem wize.**

Poprawka 46
Artykuł 22 ustęp 2 litera a)

a) posiadacze jednolitej wize krótkoterminowej lub wize tranzytowej wydanej przez państwo członkowskie;

a) posiadacze **dokumentu pobytowego**, jednolitej wize krótkoterminowej lub wize tranzytowej wydanej przez państwo członkowskie;

Uzasadnienie

Zagwarantowanie spójności z konwencją z Schengen (art. 21.1).

Poprawka 47
Artykuł 23 ustęp 3

3. Osobom, którym odmówiono wydania wize, przysługuje prawo odwołania od tej decyzji. Odwołania wnosi się i rozpatruje zgodnie z prawem krajowym. Wnioskodawcy otrzymują pisemne wskazówki na temat punktów kontaktowych mogących udzielić informacji o pełnomocnikach uprawnionych do działania w imieniu wnioskodawców zgodnie z prawem krajowym.

3. Osobom, którym odmówiono wydania wize, przysługuje prawo odwołania od tej decyzji. **Jeżeli wnioskodawcy korzystają z prawa do odwołania, przeprowadzany jest dogłębny przegląd decyzji i powodów odmowy. Wnioskodawcy udziela się informacji o wynikach przeglądu oraz przedstawia bardziej szczegółowe powody odmowy wydania wize.**

Odwołania wnosi się i rozpatruje zgodnie z

prawem krajowym. Wnioskodawcy otrzymują pisemne wskazówki na temat punktów kontaktowych mogących udzielić informacji o pełnomocnikach uprawnionych do działania w imieniu wnioskodawców zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka 48
Artykuł 24

Posiadanie wizy krótkoterminowej lub tranzytowej *nie* zapewnia *automatycznego prawa* wjazdu.

Posiadanie wizy krótkoterminowej lub tranzytowej zapewnia *automatyczne prawo wjazdu pod warunkiem, że w chwili przybycia na zewnętrzną granicę podróżujący spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)¹ i chyba że istnieje wpis do celów odmowy wjazdu w systemie SIS lub krajowym rejestrze lub pojawiły się nowe informacje potwierdzające, że wniosek wizowy został wystawiony na podstawie niezgodnych z prawdą informacji.*

¹Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str.1.

Uzasadnienie

Jeżeli dane osoby posiadają ważną wizę krótkoterminową lub tranzytową, ogólna zasada powinna przewidywać, że mają one prawo wjazdu o ile spełniają obowiązujące w prawodawstwie UE kryteria.

Poprawka kompromisowa 49
Artykuł 28 ustęp 5

5. Za przedłużenie okresu ważności wizy pobiera się opłatę w wysokości **30 EUR**.

5. Za przedłużenie okresu ważności wizy pobiera się opłatę w wysokości **17,5 EUR**.

Poprawka 50

Artykuł 31 ustęp 1

1. Organy kontroli granicznej mogą zdecydować o ograniczeniu długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza, w przypadku ustalenia, że jej posiadacz nie dysponuje wystarczającymi środkami utrzymania na pobyt o początkowo planowanej długości.

1. Organy kontroli granicznej **oraz właściwe organy administracyjne państw członkowskich** mogą zdecydować o ograniczeniu długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza, w przypadku ustalenia, że jej posiadacz nie dysponuje wystarczającymi środkami utrzymania na pobyt o początkowo planowanej długości.

Uzasadnienie

W większości przypadków rozstrzygnięcie tej kwestii nie należy do organów kontroli granicznej, lecz do miejscowych organów, które powinny zatem mieć możliwość skrócenia okresu ważności wizy w kraju.

Poprawka 51

Artykuł 32 ustęp 6 a (nowy)

6a. Zastosowanie mają odpowiednio przepisy dotyczące pobierania danych biometrycznych zgodnie z art. 11, z wyjątkiem przypadków, w których dane biometryczne są pobierane i wprowadzane do systemu VIS przez organy odpowiedzialne za wydawanie wiz na granicach.

Poprawka 52

Artykuł 33 ustęp 3

3. Przepisy niniejszego artykułu stosują się bez uszczerbku dla art. 32 ust. 3, 4 **i** 5.

3. Przepisy niniejszego artykułu stosują się bez uszczerbku dla art. 32 ust. 3, 4, 5 **oraz 6a.**

Poprawka 53

Artykuł 35 ustęp 2

2. Władze centralne państw członkowskich zapewniają pracownikom pochodzącym z ich kraju oraz pracownikom miejscowym odpowiednie szkolenia i są zobowiązane udzielać im pełnych, dokładnych i

2. Władze centralne państw członkowskich zapewniają pracownikom pochodzącym z ich kraju oraz pracownikom miejscowym odpowiednie szkolenia i są zobowiązane udzielać im pełnych, dokładnych i

aktualnych informacji na temat związanych z ich zadaniami dziedzin prawa krajowego i wspólnotowego.

aktualnych informacji **i szkoleń** na temat związanych z ich zadaniami dziedzin prawa krajowego i wspólnotowego **oraz polityki w zakresie wiz Schengen**.

Uzasadnienie

Należy podkreślić potrzebę odpowiedniego wyszkolenia personelu. Nadszpodziewanie często konsulom oraz personelowi konsularnemu brakuje wiedzy na temat zagadnień polityki wizowej, co prowadzi do niewłaściwego wdrażania dorobku Schengen.

Poprawka 54
Artykuł 36

Artykuł 36

Zachowanie pracowników **rozpatrujących wnioski wizowe**

1. **Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich** zapewniają osobom ubiegającym się o wizę uprzejmą obsługę.

2. **Pracownicy konsularni** wykonują swoje obowiązki służbowe z poszanowaniem godności ludzkiej. Podejmowane przez nich środki muszą być współmierne do zamierzonych celów.

3. Podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownicy **konsularni** nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiarę lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Artykuł 36

Zachowanie pracowników **zajmujących się rozpatrywaniem wniosków wizowych**

1. **Państwa członkowskie** zapewniają osobom ubiegającym się o wizę uprzejmą obsługę **przez wszystkich pracowników zajmujących się rozpatrywaniem wniosków wizowych**.

2. **Wszyscy pracownicy** wykonują swoje obowiązki służbowe z poszanowaniem godności ludzkiej oraz **prywatności osób ubiegających się o wizę**. Podejmowane przez nich środki muszą być współmierne do zamierzonych celów.

3. Podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownicy nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiarę lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Uzasadnienie

Tekst przyjęty w WIK.

Poprawka 55
Artykuł 37

Artykuł 37

Formy współpracy w zakresie przyjmowania wniosków wizowych

1. Państwa członkowskie mogą podejmować następujące formy współpracy:

a) „wspólna lokalizacja”: pracownicy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych jednego lub większej liczby państw członkowskich rozpatrują wnioski wizowe (łącznie z identyfikatorami biometrycznymi) skierowane do nich za pośrednictwem misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych innego państwa członkowskiego oraz wspólnie korzystają z wyposażenia należącego do tego państwa członkowskiego. Zainteresowane państwa członkowskie uzgadniają czas trwania oraz warunki zakończenia wspólnej lokalizacji, a także kwotę opłat administracyjnych uiszczanych na rzecz państwa członkowskiego, którego misja dyplomatyczna lub urząd konsularny są wykorzystywane.

b) „wspólne ośrodki składania wniosków wizowych”: pracownicy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dwóch lub większej liczby państw członkowskich urzędują w jednym budynku w celu przyjmowania skierowanych do nich wniosków wizowych (łącznie z identyfikatorami biometrycznymi). Osoby ubiegające się o wizę są kierowane do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego. Państwa członkowskie uzgadniają czas trwania, warunki zakończenia współpracy oraz zasady podziału kosztów między biorącymi udział we współpracy państwami członkowskimi. Jedno państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność za umowy związane z logistyką i za stosunki dyplomatyczne z krajem, na terenie którego znajduje się placówka.

c) współpraca z zewnętrznymi dostawcami usług: jeżeli z przyczyn związanych z

Artykuł 37

Formy współpracy w zakresie przyjmowania wniosków wizowych

Przepisy te są określone w akcie prawnym przyjętym zgodnie z art. 251 traktatu.

lokalną sytuacją urzędu konsularnego niewłaściwe jest wyposażanie go w urządzenia umożliwiające pobieranie/gromadzenie identyfikatorów biometrycznych lub niewłaściwe jest podejmowanie współpracy w formie wspólnej lokalizacji bądź wspólnego ośrodka składania wniosków wizowych, państwo członkowskie lub kilka działających wspólnie państw członkowskich mogą nawiązać współpracę z zewnętrznym dostawcą usług w zakresie przyjmowania wniosków wizowych (łącznie z identyfikatorami biometrycznymi). W takim przypadku zainteresowane państwo(-a) członkowskie ponosi(-szą) odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów w zakresie ochrony danych w procesie rozpatrywania wniosków wizowych.

Poprawka 56
Artykuł 38

Artykuł 38

Współpraca z zewnętrznymi dostawcami usług

1. Współpraca z zewnętrznymi dostawcami usług może przyjmując następujące formy:

a) zewnętrzny dostawca usług działa jako telefoniczne centrum obsługi klienta i zapewnia ogólne informacje na temat wymogów, jakie należy spełnić, ubiegając się o wizę, oraz odpowiada za ustalanie dat spotkań i/ lub

b) zewnętrzny dostawca usług zapewnia ogólne informacje na temat wymogów, jakie należy spełnić, ubiegając się o wizę, przyjmuje wnioski i dokumenty uzupełniające, pobiera dane biometryczne od osób ubiegających się o wizę i opłatę manipulacyjną, o której mowa w art. 16, oraz przekazuje zebrane akta i dane misjom dyplomatycznym i urzędom konsularnym państwa członkowskiego odpowiadającym

Artykuł 38

Współpraca z zewnętrznymi dostawcami usług

Przepisy te są określone w akcie prawnym przyjętym zgodnie z art. 251 traktatu.

za rozpatrzenie wniosku.

2. Zainteresowane państwa członkowskie wybierają zewnętrznego dostawcę usług, który jest w stanie zapewnić wszystkie zabezpieczenia techniczne i organizacyjne oraz odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane przez państwa członkowskie w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, utraceniem, przekształceniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub udostępnieniem – w szczególności w przypadku, gdy rozpatrywanie wniosku wiąże się z przekazywaniem akt i danych za pośrednictwem sieci lub otrzymywaniem ich od urzędu konsularnego i przekazywaniem ich takiemu urzędowi – oraz przed wszelkimi innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania danych.

Przy wyborze zewnętrznych dostawców usług misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich dokonują szczegółowej kontroli wypłacalności i rzetelności przedsiębiorstwa (łącznie z koniecznymi licencjami, wpisem w rejestrze handlowym, statutem spółki, umowami z bankami) oraz upewniają się, że nie zachodzi konflikt interesów.

3. Zewnętrzni dostawcy usług pod żadnym pozorem nie mają dostępu do systemu VIS. Dostęp do VIS jest zastrzeżony dla posiadających stosowne uprawnienia pracowników misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

4. Zainteresowane państwo(-a) członkowskie zawiera(ją) umowę z zewnętrznym dostawcą usług zgodnie z art. 17 dyrektywy 95/46/WE. Przed zawarciem takiej umowy misja dyplomatyczna lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego informują w ramach lokalnej współpracy konsularnej misje dyplomatyczne i urzędy konsularne innych państw członkowskich oraz przedstawicielstwo Komisji o przyczynach,

dla których zawarcie umowy jest konieczne.

5. Poza zobowiązaniami określonymi w art. 17 dyrektywy 95/46/WE umowa musi również zawierać przepisy:

a) określające dokładny zakres obowiązków dostawcy usług;

b) zobowiązujące dostawcę usług do działania zgodnego z wytycznymi zainteresowanych państw członkowskich i przetwarzania jedynie danych osobowych osób ubiegających się o wizę w imieniu zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z dyrektywą 95/46;

c) zobowiązujące dostawcę usług do zapewnienia osobom ubiegającym się o wizę informacji wymaganych na mocy rozporządzenia w sprawie VIS;

d) zapewniające pracownikom służb konsularnych stały wstęp na teren obiektów dostawcy usług;

e) zobowiązujące dostawcę usług do przestrzegania przepisów dotyczących poufności (w tym ochrony danych zgromadzonych w związku z wnioskami wizowymi);

f) zawierające klauzulę zawieszenia i wypowiedzenia umowy.

6. Zainteresowane państwo(-a) członkowskie kontroluje(-a) wykonanie umowy, w tym:

a) ogólne informacje, których dostawca usług udziela osobom ubiegającym się o wizę;

b) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne oraz odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkowym utraceniem, przekształceniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub udostępnieniem – w szczególności w przypadku, gdy rozpatrywanie wniosku wiąże się z

przekazywaniem akt i danych za pomocą sieci lub otrzymywaniem ich od urzędu konsularnego i przekazywaniem ich takiemu urzędowi – oraz przed wszelkimi innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania danych;

c) pobieranie identyfikatorów biometrycznych;

d) środki podejmowane w celu dostosowania się do przepisów dotyczących ochrony danych.

7. Całkowita kwota opłat za rozpatrzenie wniosku wizowego, pobieranych przez zewnętrznego dostawcę usług, nie może być wyższa niż opłata określona w art. 16.

8. Pracownicy służb konsularnych danego państwa (państw) członkowskiego(-ich) szkolą dostawcę usług w zakresie wiedzy umożliwiającej odpowiednią obsługę osób ubiegających się o wizę i udzielenie im wystarczających informacji.

Poprawka 57
Artykuł 39

Artykuł 39

Aspekty organizacyjne

1. Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich podają do ogólnej wiadomości, jak można umówić się na spotkanie i złożyć wniosek wizowy.

2. Niezależnie od wybranego rodzaju współpracy państwa członkowskie mogą zdecydować o utrzymaniu możliwości złożenia wniosku wizowego bezpośrednio w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych, nawet w przypadku nagłego zakończenia

Artykuł 39

Aspekty organizacyjne

Przepisy te są określone w akcie prawnym przyjętym zgodnie z art. 251 traktatu.

*współpracy z innymi państwami
członkowskimi lub wszelkimi
zewnętrznymi dostawcami usług.*

*3. Państwa członkowskie informują
Komisję o planowanej przez siebie
organizacji przyjmowania i rozpatrywania
wniosków wizowych w każdej placówce
konsularnej. Komisja zapewnia publikację
tych informacji.*

*Państwa członkowskie przekazują Komisji
kopie zawartych przez siebie umów.*

Poprawka 58
Artykuł 40 ustęp 1 a (nowy)

*1a. Przyjmowanie wniosków o wizę przez
podmioty pośredniczące działające na
zasadach komercyjnych nie zwalnia misji
dyplomatycznych lub urzędów
konsularnych państw członkowskich z
obowiązku starannego i samodzielnego
sprawdzenia w każdym przypadku, czy
spełnione zostały wszystkie warunki
wydania wizy w rozumieniu art. 18. W razie
wątpliwości konieczne może się okazać
osobiste stawienie się wnioskodawcy w
misji dyplomatycznej lub w urzędzie
konsularnym zgodnie z art. 18 ust. 2.*

Uzasadnienie

*Należy jednoznacznie stwierdzić, że agencje działające na zasadach komercyjnych w żadnym
wypadku nie mogą podejmować wstępnych decyzji dotyczących powodzenia bądź
niepowodzenia wniosku o wizę.*

Poprawka 59
Artykuł 40 ustęp 2 litera c)

*c) umowy z liniami lotniczymi, które
muszą obejmować zagwarantowane i
ustalone na określone daty podróże do
miejsca przeznaczenia i z powrotem.*

*c) wiarygodne ustalenia dotyczące
podróży do miejsca przeznaczenia i z
powrotem.*

Poprawka 60
Artykuł 40 ustęp 2 a (nowy)

2a. Pośredniczące podmioty komercyjne są traktowane w sposób uczciwy i sprawiedliwy. Mogą one prowadzić działalność komercyjną w odpowiedni i skuteczny sposób.

Uzasadnienie

Pośredniczące podmioty komercyjne nie powinny podlegać nieuczciwym ograniczeniom mogącym zakłócać ich działalność komercyjną.

Poprawka 61
Artykuł 41 ustęp 2

2. Reprezentujące państwo członkowskie i państwo reprezentowane podają do ogólnej wiadomości informacje dotyczące umów o reprezentacji określonych w art. 7 trzy miesiące przed ich wejściem w życie. Informacje te obejmują szczegóły dotyczące ewentualnych kategorii osób, które muszą ubiegać się o wizę bezpośrednio w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym reprezentowanego państwa członkowskiego.

2. Reprezentujące państwo członkowskie i państwo reprezentowane podają do ogólnej wiadomości informacje dotyczące umów o reprezentacji określonych w art. 7 ***w miarę możliwości*** trzy miesiące przed ich wejściem w życie. Informacje te obejmują szczegóły dotyczące ewentualnych kategorii osób, które muszą ubiegać się o wizę bezpośrednio w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym reprezentowanego państwa członkowskiego.

Uzasadnienie

Ze względu na interes zarówno państw członkowskich, jak i wnioskodawców konieczne mogą być także krótkoterminowe umowy o reprezentacji.

W takich przypadkach dostarczenie informacji z trzymiesięcznym wyprzedzeniem nie jest możliwe.

Poprawka 62
Artykuł 41 ustęp 6

6. Podaje się do ogólnej wiadomości, że posiadanie wizy nie jest równoznaczne z

6. Podaje się do ogólnej wiadomości, że posiadanie wizy nie jest równoznaczne z

automatycznym prawem wjazdu i że posiadacz wizy może zostać poproszony na granicy o przedstawienie dokumentów uzupełniających.

automatycznym prawem wjazdu i że posiadacz wizy może zostać poproszony na granicy o przedstawienie dokumentów uzupełniających. ***W chwili wydawania wizy jej posiadacza informuje się o tym ponownie w sposób jednoznaczny i w formie pisemnej.***

Uzasadnienie

Informacja ta jest szczególnie ważna dla posiadacza wizy, dlatego konieczne jest zwrócenie jego uwagi na ten stan rzeczy w sposób jednoznaczny, a więc w formie pisemnej.

Poprawka 63 Artykuł 41 ustęp 7

7. Podaje się do ogólnej wiadomości informacje dotyczące kursu wymiany walut stosowanego przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich ***w przypadku uiszczania*** opłaty manipulacyjnej ***w walucie lokalnej.***

7. Podaje się do ogólnej wiadomości informacje dotyczące ***wysokości opłaty manipulacyjnej w walucie kraju przyjmującego oraz*** kursu wymiany walut stosowanego przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich ***przy obliczaniu*** opłaty manipulacyjnej.

Uzasadnienie

Najważniejsza jest informacja dotycząca wysokości opłaty manipulacyjnej.

Poprawka 64 Artykuł 41 ustęp 7 a (nowy)

7a. W celu dalszego wsparcia we wdrażaniu wspólnej polityki wizowej zostaje utworzona wspólna strona internetowa na temat wizy Schengen. Strona ta wspomaga także przebieg procedury wizowej.

Informacje podawane do ogólnej wiadomości zgodnie z ust. 1-7 są również dostępne na wspólnej stronie internetowej na temat wizy Schengen.

Poprawka 65 Artykuł 42 ustęp 1 akapit drugi

Jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednego aspektu wymienionego w lit. a)–d) przeprowadzona w ramach lokalnej współpracy konsularnej ocena potwierdzi konieczność ustanowienia jednolitego podejścia lokalnego, przyjmuje się środki dotyczące takiego jednolitego podejścia zgodnie z procedurą określoną w art. 46 *ust. 2*.

Jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednego aspektu wymienionego w lit. a)–d) przeprowadzona w ramach lokalnej współpracy konsularnej ocena potwierdzi konieczność ustanowienia jednolitego podejścia lokalnego, przyjmuje się środki dotyczące takiego jednolitego podejścia zgodnie z procedurą określoną w art. 46 *ust. 2a*.

Poprawka 66
Artykuł 42 ustęp 2 a (nowy)

2a. W ramach lokalnej współpracy konsularnej ustanawia się spójne procedury umożliwiające wnioskodawcom umówienie się na spotkanie w celu złożenia wniosku przez telefon, Internet lub przy wykorzystaniu innych metod.

Poprawka 67
Artykuł 42 ustęp 5 akapit 2

W oparciu o te miesięczne sprawozdania Komisja sporządza dla każdego obszaru właściwości sprawozdanie roczne, które przedstawia się Radzie.

W oparciu o te miesięczne sprawozdania Komisja sporządza dla każdego obszaru właściwości sprawozdanie roczne, które przedstawia się Radzie ***i Parlamentowi Europejskiemu.***

Uzasadnienie

Ze względu na fakt, iż w tym przypadku ma zastosowanie procedura współdecyzji, Parlament Europejski musi być informowany o „praktycznych” doświadczeniach zebranych lokalnie w takim samym zakresie jak Rada.

Poprawka 68
Tytuł V

TYTUŁ V: ***Przepisy końcowe***

TYTUŁ V: ***Ułatwienia wizowe***

Uzasadnienie

Należy umieścić nowy tytuł dotyczący ułatwień wizowych.

Poprawka 69
Artykuł 42 a (nowy)

Artykuł 42a

Ocena

W ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przeprowadza ocenę jego wdrażania oraz porozumień o lokalnej współpracy konsularnej między państwami członkowskimi w odniesieniu do procedur wizowych. Szczególną uwagę zwraca się na specyficzne potrzeby spółek pasażerskich przewozów promowych i biur podróży wykonujących i świadczących usługi w regionach przygranicznych obszaru Schengen, kwestie biometrii i postanowienia mające na celu ułatwienie i uproszczenie procedury wizowej. Po przeprowadzeniu oceny Komisja w razie konieczności proponuje poprawki do niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 70
Artykuł 42 b (nowy)

Artykuł 42b

Umowy dwustronne w sprawie ułatwień wizowych

Umowy dwustronne mające na celu ułatwienie procesu rozpatrywania wniosków wizowych mogą być zawierane między Wspólnotą a państwami trzecimi.

Takie umowy zawierane są po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 300 ust. 3 drugi akapit traktatu.

Państwa, które biorą udział w polityce sąsiedztwa i partnerstwa Unii oraz zobowiązały się do przestrzegania norm wspólnotowych, mają pierwszeństwo przy zawieraniu tych umów. Umowy dwustronne o ułatwieniach wizowych

powinny być zgodne z podstawowymi wytycznymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Co dwa lata po zawarciu umowy o ułatwieniach wizowych ocenia się jej wpływ w celu określenia ewentualnej potrzeby dalszych środków ułatwiających oraz włączenia nowych kategorii wnioskodawców.

Uzasadnienie

Państwa trzecie, które blisko współpracują z państwami członkowskimi obszaru Schengen, winny móc korzystać z preferencyjnego traktowania poprzez umowy o ułatwieniach wizowych. Jest jednak ważne, aby umowy te były zgodne z ogólnymi zasadami kodeksu wizowego oraz zawartymi w nim głównymi koncepcjami dotyczącymi ułatwień. Należy w pełni informować Parlament oraz, w razie potrzeby, zwracać się do niego o zgodę.

Poprawka 71
Artykuł 42 c (nowy)

Artykuł 42c

Osoby często podróżujące

Jeżeli wnioskodawca w całości spełniał warunki wydania wizy (nie dopuścił się naruszenia przepisów prawa wizowego) przez trzy kolejne okresy ważności wizy w państwach członkowskich w okresie pięciu lat, jest on uprawniony do skorzystania z procedury uproszczonej, jeżeli złoży wniosek wizowy w ciągu pięciu lat od upływu ważności ostatniej z trzech wymaganych wiz.

Uproszczona procedura może obejmować przyznanie wielokrotnej wizy wjazdowej o dłuższej ważności, zwolnienie z wymogu rozmowy, mniejszą liczbę dokumentów uzupełniających oraz możliwość przeprowadzenia części procedury wizowej przez Internet.

Uproszczona procedura jest dokładnie określona w wytycznych dotyczących praktycznego zastosowania kodeksu wizowego, o których mowa w art. 45.

Poprawka 72
Artykuł 42 d (nowy)

Artykuł 42d

Procedura zniesienia systemu wizowego

Jeżeli państwo trzecie spełnia takie warunki, jak niewielka liczba odrzucanych wniosków, stosowanie umowy o readmisji, niski odsetek obywateli przekraczających określony w wizie czas pobytu oraz niewielka liczba osób deportowanych z powodu nielegalnego zatrudnienia, Komisja rozważa zaproponowanie zniesienia obowiązku wizowego dla obywateli tego państwa trzeciego zgodnie z odnośnymi przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.

Poprawka 73
Artykuł 43 a (nowy)

Artykuł 43a

Parlament Europejski i Rada, działając zgodnie z art. 251 traktatu, przyjmują wszelkie decyzje dotyczące terminu i metod wprowadzania wymagań w zakresie identyfikatorów biometrycznych w odniesieniu do krajów, którym zaoferowano perspektywę członkostwa w UE w drodze negocjacji akcesyjnych oraz krajów korzystających z programów w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa.

Uzasadnienie

W duchu europejskiej polityki sąsiedztwa i w związku z faktem, że kodeks wizowy powinien mieć na celu uproszczenie procedur wizowych, decyzja o przyjęciu nowych przepisów wprowadzających identyfikatory biometryczne w wizach dla obywateli krajów uczestniczących w programach europejskiej polityki sąsiedztwa i innych krajów ściśle współpracujących z UE powinna być podejmowana po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 74
Tytuł Va (nowy)

TYTUŁ Va: Przepisy końcowe

Poprawka 75
Artykuł 44 ustęp 1

1. Zmienia się załączniki **III, IV, V, VI, VIII, IX, X** i XI zgodnie z procedurą określoną w art. 46 **ust. 2**.

1. Zmienia się załączniki VI i XI zgodnie z procedurą określoną w art. 46 **ust. 2a**.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 5

Poprawka 76
Artykuł 44 ustęp 2

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 47 ust. 2 zmiany do załączników **I i II** wprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 46 **ust. 2**.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 47 ust. 2 zmiany do **innych** załączników wprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 251 **Traktatu**.

Uzasadnienie

Elementy rozporządzenia o charakterze zasadniczym należy zmieniać tylko zgodnie z procedurą legislacyjną, tak jak ma to już miejsce w przypadku kodeksu granicznego Schengen (rozporządzenie (WE) nr 562/2006.

Poprawka 77
Artykuł 45

Wytyczne operacyjne ustalające jednolite postępowanie i procedury, jakie winny stosować misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich przy rozpatrywaniu wniosków wizowych, sporządza się zgodnie z procedurą określoną w art. 46 **ust. 2**.

Wytyczne operacyjne ustalające jednolite postępowanie i procedury, jakie winny stosować misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich przy rozpatrywaniu wniosków wizowych, sporządza się zgodnie z procedurą określoną w art. 46 **ust. 2a**.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 5

Poprawka 78
Artykuł 46 ustęp 2 a (nowy)

2a. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 5

Poprawka 79
Załącznik III punkt 15

15. Państwo członkowskie będące głównym miejscem docelowym podróży.

15. Państwo(a) docelowe

Uzasadnienie

Proponuje się poszerzenie możliwości ubiegania się o wizę w jednej z misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych reprezentujących kraje, które zamierza odwiedzić wnioskodawca (patrz proponowany art. 5 ust. 1 lit. a)). We wniosku należy zatem umieścić informacje o krajach, do których zamierza się udać wnioskodawca.

Poprawka 80
Załącznik III punkt 20

20. Cel podróży.

20. Cel podróży (zaznaczyć cele, z którymi wiąże się wniosek o wizę).

Turystyczny Zawodowy Rodzinny **lub towarzyski** Kulturalny Sportowy Służbowy Medyczny Inny (proszę określić):

Turystyczny Zawodowy Rodzinny **Towarzyski** Kulturalny Sportowy Służbowy Medyczny Inny (proszę określić):

Uzasadnienie

Należy umożliwić wskazanie kilku celów podróży, ponieważ w większym stopniu odpowiada to rzeczywistości.

Istnieje różnica w rozpatrywaniu wniosków wizowych w celach towarzyskich i rodzinnych. Uzasadnione jest zatem rozbięcie tego punktu na dwa osobne.

Poprawka 81
Załącznik III punkt 23

23. Nazwisko osoby, u której wnioskodawca się zatrzymuje na terytorium państw członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, proszę podać nazwę hotelu lub tymczasowy adres na terytorium państw członkowskich.

Adres (i adres poczty elektronicznej osoby, u której wnioskodawca się zatrzymuje)

Nr telefonu (i faksu)

23. Nazwisko osoby, u której wnioskodawca się zatrzymuje na terytorium państw członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, proszę podać nazwę hotelu lub tymczasowy adres na terytorium państw członkowskich.

Adres (i adres poczty elektronicznej osoby, u której wnioskodawca się zatrzymuje)

Nr telefonu (i faksu)

(Opcjonalne w przypadku odpowiedniego wykazania środków wystarczających na utrzymanie i zakwaterowanie w odwiedzanym państwie lub państwach obszaru Schengen.)

Uzasadnienie

Nie jest rozsądne wymagać, aby podróże były planowane w każdym szczególe z wyprzedzeniem. W wielu przypadkach wymaga się, aby wnioskodawca znał przed wyjazdem szczegóły dotyczące wszystkich noclegów i tras. Powinno wystarczyć, że wnioskodawca może wykazać wystarczające środki na utrzymanie i zakwaterowanie, jeżeli nie ma wątpliwości, że działa on w dobrej wierze. Powinno się także dopuścić sytuację, w której wnioskodawca nie ma potwierzonego zaproszenia, hotelu lub adresu tymczasowego w odniesieniu do części podróży.

Poprawka 82
Załącznik X, ustęp 4, akapit czwarty a (nowy)

Jeżeli dni jest mniej niż 90, liczba dni oznacza liczbę dni w ciągu każdego półrocza.

Uzasadnienie

Wyjaśnienie zasad. Taką praktykę stosuje już większość państw członkowskich obszaru Schengen, ale nie wszystkie, co w niektórych przypadkach powodowało nieporozumienia.

UZASADNIENIE

I. Kontekst wniosku

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w chwili obecnej analizuje liczne projekty legislacyjne, które będą miały znaczący wpływ na politykę wizową państw obszaru Schengen:

- System Informacji Wizowej (VIS)¹;
- dostosowanie aktualnych wspólnych instrukcji konsularnych (WIK) poprzez wprowadzenie m.in. technologii biometrycznych²;
- bieżący wniosek legislacyjny mający na celu zreformowanie wspólnych instrukcji konsularnych i przekształcenie ich w nowy wspólnotowy kodeks wizowy.

Wspólne instrukcje konsularne stanowią obecnie podstawowy akt prawny regulujący procedury i warunki wydawania wiz krótkoterminowych, tranzytowych i lotniskowych.

II. Wniosek Komisji

Komisja przedstawia niniejszy wniosek w kontekście programu haskiego, w którym podkreśla się potrzebę dalszego rozwoju wspólnej polityki wizowej jako części systemu zmierzającego do ułatwienia legalnych podróży oraz przeciwdziałania nielegalnej imigracji przez dalszą harmonizację ustawodawstwa krajowego i praktyk rozpatrywania wniosków w lokalnych urzędach konsularnych.

Aby osiągnąć cele programu haskiego i zwiększyć spójność wspólnej polityki wizowej w zakresie wydawania wyżej wspomnianych rodzajów wiz, proponowane rozporządzenie podejmuje następujące kwestie:

- *Zebranie w jednym kodeksie wizowym wszystkich przepisów regulujących wydawanie wiz*

¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Systemu Informacji Wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (COM(2004)0835 wersja ostateczna – COD 2005/0287).

Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wglądu do danych Systemu Informacji Wizowej dla organów państw członkowskich odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne oraz dla Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz w celu wykrywania i ścigania tych przestępstw (COM(2005)0600 wersja ostateczna – CNS 2005/0232).

² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Wspólne Instrukcje Konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych (COM(2006)0269).

oraz podejmowanie decyzji dotyczących odmowy wydania, przedłużenia, unieważnienia, cofnięcia i ograniczenia okresu ważności wizy: obejmuje to tranzytowe wizy lotniskowe, wydawanie wiz na granicy, unieważnienie i cofnięcie wizy, przedłużenie okresu ważności wydanej wizy i wymianę danych statystycznych. W odniesieniu do wiz lotniskowych, aby osiągnąć ogólny cel, jakim jest ujednoczenie wszystkich aspektów polityki wizowej, porzucono możliwość nałożenia przez poszczególne państwa członkowskie wymogu posiadania wizy lotniskowej na obywateli niektórych państw.

- Nowe aspekty procedury wydawania wiz: ustanowienie systemu informacji wizowej w celu wymiany pomiędzy państwami członkowskimi danych na temat wiz krótkoterminowych całkowicie zmieni proces rozpatrywania wniosków wizowych. Z jednej strony państwa członkowskie automatycznie uzyskają dostęp do informacji na temat wszystkich osób, które ubiegały się o przyznanie wizy (w ciągu pięcioletniego okresu przechowywania danych), co ułatwi badanie kolejnych wniosków wizowych. Z drugiej strony wprowadzenie obowiązku pobierania identyfikatorów biometrycznych przy ubieganiu się o wizę w znacznym stopniu wpłynie na praktyczne aspekty przyjmowania wniosków. Ponieważ system VIS powinien funkcjonować już wkrótce, Komisja postanowiła zaktualizować WIK w oddzielnym wniosku legislacyjnym ustalającym normy dotyczące pobierania identyfikatorów biometrycznych, określającym szereg możliwości praktycznej organizacji misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich w zakresie rejestracji osób ubiegających się o wizę oraz określającym ramy prawne współpracy państw członkowskich z zewnętrznymi dostawcami usług (sprawozdawczynią wniosku jest Sarah Ludford). Treść tego wniosku jest włączona do niniejszego wniosku i dostosowana do jego struktury. Niniejszy wniosek zostanie zmieniony po zakończeniu negocjacji dotyczących omawianego powyżej oddzielnego wniosku. Doprecyzowano przepisy dotyczące współpracy z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi, takimi jak biura podróży i organizatorzy wycieczek, w celu uwzględnienia tej nowej sytuacji.

- Rozwinięcie niektórych części dorobku prawnego: Komisja rozważa wprowadzenie przepisów w zakresie maksymalnego terminu wydania wizy; jasne rozróżnienie pomiędzy wnioskami niedopuszczalnymi a takimi, które spotkały się z formalną odmową; pełną przejrzystość w zakresie wykazu państw trzecich, których obywatele podlegają wymogowi zasięgnięcia opinii; ujednoczony formularz potwierdzający zaproszenie, pokrycie kosztów związanych z pobytem oraz zakwaterowanie; obowiązek zgłaszania i uzasadniania decyzji odmownych przez państwa członkowskie; ramy prawne zapewniające ujednoczone podejście w zakresie współpracy pomiędzy misjami dyplomatycznymi i urzędami konsularnymi państw członkowskich, a także współpracy z zewnętrznymi komercyjnymi dostawcami usług; oraz obowiązkowe zasady współpracy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi.

- Objaśnienie niektórych kwestii w celu bardziej jednolitego stosowania przepisów prawnych: odnosi się to w szczególności do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i podróznego ubezpieczenia medycznego.

- Zwiększenie przejrzystości i pewności prawnej poprzez sprecyzowanie statusu prawnego postanowień WIK i załączników do nich dzięki usunięciu z aktu prawnego przepisów zbędnych lub mających charakter praktyczny i operacyjny: obowiązujące wspólne instrukcje konsularne zawierają osiemnaście załączników obejmujących wiele przepisów prawnych i różnych informacji: wykazy obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi

wizowemu, zwolnienia dla posiadaczy niektórych rodzajów dokumentów podróży, tabela reprezentowania państw, dokumenty uprawniające posiadacza do wjazdu bez wizy, specyfikacje techniczne itp. W celu objaśnienia statusu prawnego tych załączników Komisja postanowiła zatrzymać jedynie te załączniki, które dotyczą bezpośrednio wprowadzenia w życie przepisów zawartych w głównej części rozporządzenia, a mianowicie załączniki I-XIII. Ponadto Komisja proponuje skreślenie odniesień do: wiz krajowych (wizy „D”); krajowej wizy długoterminowej ważnej tak samo jak krótkoterminowa wiza Schengen (wizy „D+C”); wiz grupowych; załącznika 2 i 6 do WIK.

- *Ujednolicone stosowanie „kodeksu wizowego” na szczeblu operacyjnym*: kodeks wizowy będzie zawierał jedynie przepisy prawne dotyczące wydawania wiz krótkoterminowych, tranzytowych i lotniskowych. Aby zagwarantować, że państwa członkowskie zaprzestaną obecnej praktyki polegającej na sporządzaniu krajowych wytycznych i stosowaniu ich zamiast wspólnych przepisów, zostanie sporządzony jeden wspólny zestaw wytycznych dotyczących praktycznego zastosowania prawodawstwa. Podczas opracowywania wniosku dotyczącego kodeksu wizowego Komisja jednocześnie rozważała formę i treść „wytycznych dotyczących praktycznego zastosowania kodeksu wizowego” ustanawiających ujednolicone praktyki i procedury, które misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich winny stosować podczas rozpatrywania wniosków wizowych. Te wytyczne, które zostaną sporządzone według procedury określonej w tytule V rozporządzenia, w żaden sposób nie powinny wprowadzać nowych zobowiązań prawnych uzupełniających kodeks wizowy, lecz mieć charakter czysto funkcjonalny. Prace nad wytycznymi zostaną ukończone przed wejściem w życie kodeksu.

We wniosku Komisji rozważa się ponadto skutki różnych protokołów załączonych do traktatów, jako że niniejsze rozporządzenie będzie rozwijać dorobek Schengen. Rozważa się również konsekwencje dla nowych państw członkowskich związane z dwuetapowymi procedurami wprowadzania w życie aktów prawnych opartych na dorobku Schengen.

III. Stanowisko sprawozdawcy

Sprawozdawca uważa, że w większości punktów Komisji udało się zidentyfikować rzeczywiste problemy związane z praktyką wydawania wiz w obszarze Schengen. Potrzeba lepszej koordynacji na szczeblu lokalnym, znaczenie dalszych ciągłych szkoleń dla pracowników konsulatów oraz łatwa dostępność informacji na temat wymogów, jakie musi spełnić wnioskodawca, aby otrzymać wizę, stanowią realne kwestie, co sprawozdawca mógł stwierdzić na miejscu w Algierii, Kijowie, Sankt Petersburgu i Warszawie. Szereg zmian zawartych we wniosku Komisji zmierza ku rozwiązaniu tych zagadnień.

Z drugiej strony trudne okazało się podjęcie otwartego dialogu z ministerstwami właściwymi do spraw polityki wizowej. Sposób podejmowania decyzji ciągle nosi piętno zwyczajów, które przez dziesięciolecia wykształciły się w organach bezpieczeństwa. Oznacza to dyskrecję i niechęć informowania świata zewnętrznego o swojej działalności. W tym kontekście trudno było np. ustalić, jaką wagę faktycznie przywiązuje się do poszczególnych etapów i wymogów procedury wizowej. Polityka wizowa obszaru Schengen stanowi ważną część zewnętrznego wizerunku UE. Poprawki złożone przez sprawozdawcę obejmują pięć głównych dziedzin, które zostały już objaśnione w dokumencie roboczym z grudnia 2006 r. Są to mianowicie:

- 1) wspólny wizerunek zewnętrzny;
- 2) pozytywne postrzeganie i obsługa interesantów;
- 3) dziedziny problematyczne i rozwiązania;
- 4) możliwości polityczne dla Wspólnoty;
- 5) bezpośrednia komunikacja.

Z tymi pięcioma dziedzinami wiąże się szereg poprawek. „Wspólnego wizerunku zewnętrznego” dotyczą poprawki do art. 5. 7. 18. 35. 40. 41 i 42. Kwestią „pozytywnego postrzegania i obsługi interesantów” zajmują się poprawki do art. 4, 5, 7, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 40, 41, 42 i 45a oraz do załączników III i X. Poprawki do art. 41, 43a i 46a dotyczą „dziedzin problematycznych i rozwiązań”. „Możliwości polityczne dla Wspólnoty” są naświetlone w poprawkach do art. 16, 20 i 44a. „Bezpośredniej komunikacji” dotyczą poprawki do art. 42 w sprawie utworzenia wspólnej strony internetowej poświęconej wizie Schengen. Niektóre poprawki dotyczą więcej niż jednej dziedziny. Obszar Schengen stanowi przestrzeń swobody przemieszczania się i jest jednym z najbardziej udanych projektów realizowanych przez państwa członkowskie Unii. Koncepcja obszaru Schengen zyskała akceptację nie tylko w UE, lecz także poza nią, gdzie pojęcie „wizy Schengen” zdobyło powszechne uznanie. Niemniej należy poczynić wiele dalszych wysiłków, aby obszar Schengen zyskał wspólny wizerunek na zewnątrz. Na przykład, nie istnieje wspólna strona internetowa poświęcona wizie Schengen. Zasady wydawania wiz mogą się znacznie różnić pomiędzy konsulatami w tym samym miejscu. Jeżeli państwo członkowskie nie posiada przedstawicielstwa w danym miejscu, jak np. Hiszpania w Murmańsku, miejscowa ludność nie ma możliwości zwrócenia się do znajdującego się tam konsulatu Finlandii. Mieszkańcy muszą podróżować aż do Sankt Petersburga – oddalonego o 24 godziny jazdy pociągiem – aby ubiegać się o hiszpańską wizę Schengen, jeżeli chcą spędzić zwykłe wakacje w słońcu. Powinien istnieć stały wymóg, aby państwa członkowskie zawierały między sobą umowy o współpracy, jeżeli właściwy konsulat jest położony w zbyt dużej odległości. Potrzeba takich umów stanie się bardziej paląca wraz z wprowadzeniem identyfikatorów biometrycznych, co w praktyce oznacza, że wszyscy wnioskodawcy będą musieli osobiście stawić się we właściwym konsulacie.

Ważne jest, aby konsulaty państw obszaru Schengen, nie naruszając podstawowych środków bezpieczeństwa, przyjęły metody pracy zorientowane na interesantów. Należy stworzyć możliwość, aby osoby, które mają do pokonania wyjątkowo długą lub niezwykle trudną drogę do najbliższego konsulatu, odbywały tę podróż tylko raz (niekiedy wnioskodawcy muszą np. najpierw pojechać do innego kraju, w którym jest wymagana wiza, aby móc ubiegać się o wizę do obszaru Schengen). Sprawozdawca uważa także, że należy utrzymać względnie niską kwotę opłaty wizowej – 35 euro – oraz że należy zwolnić z niej niektóre kategorie, np. dzieci podróżujące z rodzicami lub osoby uczestniczące w programach wymiany. Ponadto należy rozszerzyć praktykę wydawania wielokrotnych wiz wjazdowych. Oprócz pewnych uprzednio określonych kategorii, takich jak przedsiębiorcy, niektóre grupy studentów i bliscy krewni, z ułatwień powinny także korzystać osoby podróżujące w dobrej wierze, tj. takie, które wielokrotnie otrzymywały wizę Schengen i nie nadużyły jej ani nie złamały przepisów w obszarze Schengen. Tworzenie zbyt restrykcyjnych kategorii prowadzi po prostu do problemów z określeniem ich granic. Co stanie się w przypadku, gdy ktoś zakończy współpracę biznesową z firmą w obszarze Schengen? Co się stanie, gdy ktoś skończy studia itd.? Ustawodawca nie może rozstrzygać, kto jest osobą podróżującą w dobrej wierze, tylko na podstawie przypisania do kategorii. Przy rozpatrywaniu wniosku wizowego należy

również zwrócić uwagę na historię wizową danej osoby. Trzeba też dokonać krytycznej oceny, jakie dokumenty powinien rzeczywiście załączyć wnioskodawca ubiegający się o wizę oraz jak szczegółowy powinien być wymagany opis trasy.

Sprawozdawca naświetlił także niedociągnięcia zasługujące na dalszą uwagę. W swoim wniosku Komisja w niewystarczającym stopniu uwzględniła szczególne okoliczności funkcjonowania promów pasażerskich w regionie Bałtyku, Morza Śródziemnego i Morza Czarnego. O ile ruch pomiędzy państwami członkowskimi jest dobrze rozwinięty, to między obszarem Schengen a państwami trzecimi jest on bardzo ograniczony na skutek przepisów wizowych. Należy bardziej szczegółowo przyjrzeć się temu zagadnieniu.

Jest również ważne, aby państwo trzecie wiedziało, jakie warunki powinno spełniać, aby otrzymać zwolnienie z obowiązku wizowego. Sprawozdawca uważa, że państwa obszaru Schengen powinny opracować jasne zasady zwalniania danego kraju z obowiązku wizowego. Taki mechanizm powinien opierać się na następujących kryteriach: niewielka liczba przypadków odmowy wydania wizy, stosowanie umowy o readmisji, niski odsetek obywateli przekraczających okres ważności wiz, niski odsetek wydaleń pojedynczych osób z różnych przyczyn, gwarancja wiarygodności dokumentów podróźnych i skuteczna kontrola na granicy.

Ponadto polityka wizowa UE powinna odzwierciedlać podstawowe priorytety jej polityki zagranicznej. Zasadniczo przekłada się to na zawieranie umów o uproszczeniu procedur wizowych, lecz bliższa analiza tych umów wskazuje, że mają one minimalistyczny charakter. Sprawozdawca uważa, że umowy o uproszczeniu procedur powinny obejmować również takie istotne kwestie, jak częstsze wydawanie wiz o kilkuletnim okresie ważności, warunki stosowania danych biometrycznych, a nawet znaczące obniżenie opłat. Jest też ważne, aby Parlament Europejski był włączony w określanie mandatów negocjacyjnych dotyczących takich umów oraz w prowadzenie negocjacji. Niepokoi także fakt, że wielu młodych ludzi z państw sąsiadujących z Unią ani razu nie było za granicą. Obowiązkiem Unii jest nie izolować tych osób, w przeciwnym wypadku będą stanowić podatny grunt dla tendencji nacjonalistycznych i radykalnych.

PROCEDURA

Tytuł	Kodeks wspólnotowy w zakresie wiz			
Odsyłacze	COM(2006)0403 – C6-0254/2006 – 2006/0142(COD)			
Data przedstawienia w PE	19.7.2006			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 26.9.2006			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Henrik Lax 22.2.2006			
Rozpatrzenie w komisji	28.11.2006	19.12.2006	5.6.2007	27.6.2007
	12.9.2007	29.11.2007	26.3.2008	8.4.2008
Data przyjęcia	8.4.2008			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	42 0 1		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Michael Cashman, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Esther De Lange, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Armando França, Urszula Gacek, Kinga Gál, Roland Gewalt, Lilli Gruber, Jeanine Hennis-Plasschaert, Lívia Járóka, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Claude Moraes, Martine Roure, Inger Segelström, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Simon Busuttil, Genowefa Grabowska, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Marianne Mikko, Siiri Oviir, Nicolae Vlad Popa, María Isabel Salinas García, Rainer Wieland			
Data złożenia	18.4.2008			